

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep
0031 OSLO

Uno

POLITIDIREKTORATET	
28 JAN 2009 ²	
Arkiv <i>08-13</i>	Arkivkode <i>008</i>
Saksnr. <i>08/3042</i>	Dok.nr. <i>3</i>

MOTTATT
26 JAN 2009

<i>Deres referanse</i>	<i>Vår referanse</i>	<i>Dato</i>
200803042-1	2008/07743-2 008	20.01.2009

Høringsbrev - forslag til endring barneloven § 30 tredje ledd - fysisk avstraffelse av barn

Det vises til høring vedr overnevnte, med frist for uttalelse til Politidirektoratet innen 26. januar.

Det foreslås at barneloven § 30 endres, slik at det i tredje ledd står:

Barnet må ikkje bli utsett for vald eller på anna vis bli handsama slik at den fysiske eller psykiske helsa blir utsett for skade eller fare. All bruk av vald mot barn, både fysisk og psykisk er forbode. Dette gjeld og når den fysiske og/eller psykiske valden brukast som straff av barn i oppsedinga.

Det fremgår av høringsbrevet at dette ble fremmet som et dokument 8-forslag, og utredet av departementet. Å slå barn, også "bare" en ørefik, er i utgangspunktet en straffbar legemskrenkelse, og barnet er således beskyttet av strl. § 228. Det understrekes i forslaget at brudd på barneloven ikke er straffbart, men at "straffelovens bestemmelser om legemsformærmelse og legemsbeskadigelse [imidlertid] kan komme til anvendelse", og at departementet er i ferd med å utarbeide forslag til straffebestemmelse som viderefører strl. § 228, og at det i motivene her vil gjøres klart at all form for fysisk avstraffelse av barn er straffbart. "Videre vil det tydeliggjøres at det som anses som vold i barneloven § 30 også vil anses som vold i straffebestemmelsen som viderefører straffeloven § 228". Med dette menes også psykisk vold.

Oslo politidistrikt er selvsagt mot enhver voldsbruk mot barn, og mener det er riktig å straffeforfølge og straffelegge dette. Vi er likevel ikke sikre på hva man mener å oppnå med det foreslåtte forslaget.

Dersom hensikten med forslaget er å senke terskelen for hva som skal anses som straffbar vold etter strl. § 228, er vi av den oppfatning at dette bør skje gjennom en endring av strl. § 228 - eventuelt andre bestemmelser i straffeloven satt til vern om fysisk og psykisk helse (strl. §§ 229, 390, 390a, 227, 219 mv). Skulle departementet ønske å gi særlige regler for vold mellom voksne/foreldre - barn, er det mange forhold som krever en nærmere klargjøring. Det vil være behov for å definere hvilke relasjoner som eventuelt skal omfattes av en slik

Oslo politidistrikt

91 Strategisk Stab, besøk: Grønlandsleiret 44, 0190 OSLO
Post: Postboks 8101 Dep, 0032 OSLO
Tlf: 22 66 90 50 Faks: 22 66 87 01

Org. nr.: 961398142
Postgiro: 7694.05.08319

spesialregel (jf. til sammenlikning strl. § 219). Det vil være behov for utrede spørsmålet om offentlig/privat påtale. Ved evt krav om privat påtale vil det være behov for å si noe om vergesituasjonen i disse sakene (behov for setteverge).

I den grad man ønsker å utvide anvendelsesområdet for strl. § 228, eller gi en spesialregel om foreldres vold mot barn, mener Oslo politidistrikt at departementet må være oppmerksom på bl.a følgende:

I visse situasjoner kan forhold som vil være straffbart overfor voksne kunne forsvares overfor barn. Hvis et lite barn har gått tynnkledt ut i snøen og nekter å komme inn, vil de fleste ansvarlige foreldre bære barnet inn og låse døren. En tilsvarende handling overfor en voksen vil kunne være straffbar som legemskrenkelse (strl. § 228) og frihetsberøvelse (strl. § 222). Videre kan det anføres at når to voksne mennesker påfører hverandre legemskrenkelser, vil det i mange situasjoner kunne være straffritt - enten gjennom reglene om samtrykke, reglene om provokasjon/retorsjon (strl. § 228, 3. ledd) eller ved fornærmede at ikke begjærer påtale (strl. § 228, 4. ledd). Disse bestemmelsene gjelder i prinsippet tilsvarende ved vold fra en voksen til et barn. Oslo politidistrikt anser at det må sies betraktelig mer om hvordan de mange rettslige spørsmål skal løses.

Oppsummeringsvis mener Oslo politidistrikt at det er prisverdig å klargjøre reglene om vold mot barn, men at det bør skje i form av endring av bestemmelsene i straffeloven (av 2005), og at de særlige strafferettslige og straffeprosessuelle problemstillingene dette reiser utredes grundig. En fanebestemmelse med uklar strafferettslig rekkevidde vil være et lite egnet verktøy for politiet til å håndtere vold mot barn, og bedrer etter vårt syn ikke barns vern mot vold.

Med vennlig hilsen

Sveinung Sponheim
visepolitimester

Saksbehandler:
Runa Bunæs/Kai
Spurkland
Tlf: